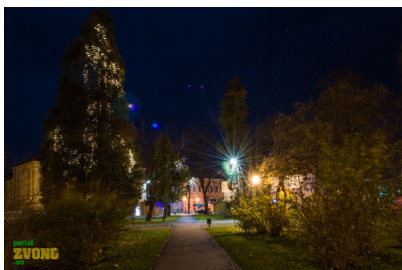

DRAGI DJEDE MRAZE!

Na samom početku mog pisma, želim ti reći nekoliko rečenica o sebi, no znam da imaš mnogo pisama za pročitati i mnogo želja za ispuniti, pa te neću previše zamarati.

Zovem se Bjelovar. Neću ti se sad opširno predstavljati, opisivati svoj geografski položaj, broj stanovnika i sve ono što piše u udžbenicima iz geografije, jer znam da ti to sve, jako dobro znaš. Ipak si ti Djed Mraz, najpopularniji djed na svijetu.

Moram ti odmah na početku reći, da svake godine nestrpljivo brojim dane do tvog dolaska, iako nisam malo dijete, ali vjerujem u tebe, božićnu čaroliju i čuda.

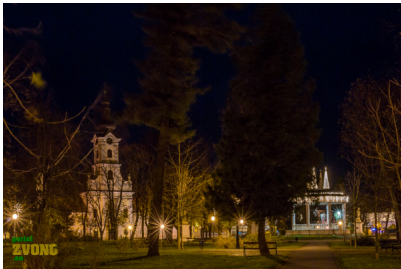
No, moram ti isto tako reći, kako sam i pomalo ljut na tebe, jer mi nisi baš ispunio moje prošlogodišnje želje. Ali, zato se potpuno pouzdajem u ovu godinu i tvoju veliku dobrotu. Nemoj me ponovo razočarati, molim te. Inače ću zaista početi sumnjati u tvoje postojanje, a ne vjerujem kako ti to želiš.

Želja imam mnogo, no, neću te sad zamarati sa nekim nebitnim sitnicama, već sa vrlo važnim stvarima. Znaš, ja sam nekada davno bio jako poznat, cijenjen i poštovan grad. Zvali su me »grad sira«, a znali su me i po keksima, traktorima, drvnoj industriji, rukometu, kulturi te mnogim poznatim osobama. No, to već dugo vremena nije tako.

U zadnje vrijeme, postao sam poznat po mrtvilu, zatvaranju tvornica i velikoj nezaposlenosti, mnogim siromašnim i gladnim obiteljima. Nikada to nisam želio i užasno sam tužan zbog toga.

Srce mi se slama, kada svakodnevno gledam, kako neki drugi gradovi kreću naprijed i ljudi vole živjeti u njima, a moji Bjelovarčani, kao da jedva čekaju, da pobjegnu što dalje.

Zato se obraćam tebi, jer ti si mi ostao, kao zadnja nada. Još jednom te molim da pročitaš moje pismo i ostvariš bar neke želje. Bar one najvažnije, a ti ćeš dobro znati, koje su to.

ŽELIM...

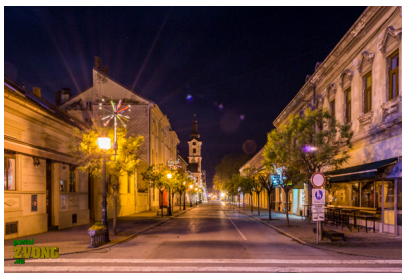
Dakle, kao što i rekoh, moja najveća želja je da se zaposli što više ljudi, jer situacija postaje baš očajna. Čujem ja, onako sa strane, mnoge Bjelovarčane koji planiraju otići, a mnogi su već i otišli. A ja to nikako ne želim. Želim vidjeti djecu kako se igraju po gradskim parkovima i njihove zadovoljne roditelje koji rade, pa se poslije posla, opuštaju na mojim lijepim ulicama.

Nije da se hvalim, ali ja sam lijep grad i ovdje bi se moglo, baš lijepo živjeti.

Zato, šapni malo onako noću, dok spavaju i sanjaju kuda će ići na skijanje, ovim mojim »gradskim ocima«, neka se više pozabave time, a ne nekim drugim stvarima.

Kada bi se riješilo to pitanje, tada bi nestalo i siromaštvo, glad, depresija i očaj, koji već ovdje vladaju. Često puta se osjećam, kao brod koji tone. Trebao bih dobrog kormilara, koji bi me spasio od ovog mahnitog nevremena.

Želim također i da svi oni, koji vrijedno i marljivo svakodnevno rade, dobivaju svoju zasluženu plaću i to na vrijeme. A znam da ima mnogih, kod kojih to nije slučaj. Šapni zato, možeš čak i viknuti malo, onima koji ne cijene ljudski rad, da je to nepoštivanje čovjeka i njegovih osnovnih prava i da je kao takvo, potpuno nedopustivo. Bilo bi lijepo, kada bi im proradila savjest ili osjećaj ljudskosti, pa da se promijene. Mnogi bi tada bili sretni ljudi, a možda bi čak i takvi, tada ljepše i mirnije spavali.

Također, jako bih želio, kada bi se novac u mojoj blagajni, nekako bolje raspoređivao i kada bi se više razmišljalo o potrebi zajednice, te o prioritetima. O djeci i osobama s poteškoćama, o stanju u vrtićima i školama, o mladima koji zasigurno ne bi svoje vrijeme provodili samo po kafićima, kada bi im se ponudili, mnogi drugi sadržaji.

I znam da se može, jer ako novaca ima za paviljone i garaže, jednostavno ih mora biti za ljude. Pogotovo one, kojima je najpotrebnije.

Pa reci onima koji odlučuju o tome i imaju moć i novac, da umjesto što razmišljaju o »kulama u oblacima«, razmisle o svemu tome. I neka daju novac, onima koji ga zaista trebaju.

Hvala ti puno, što si ispunio jednu moju prošlogodišnju želju, a to je da djeca imaju ljepša, kvalitetnija i funkcionalnija dječja igrališta. Bio sam jako sretan, kada je cijelo proljeće i ljeto, odjekivala dječja vika i cika, dječji smijeh i žamor. Ispunilo me to, velikom toplinom i nježnošću. Velikom srećom i nadom, kako ipak sve ima smisla, tamo gdje ima volje, dobrih ljudi i velike želje za pozitivnom promjenom.

I dalje vjerujem u to, iako su vremena sve teža, a ljudi sve manje puni vjere, nade i želje. Valjda sam neki veliki idealista, ne znam što drugo da ti kažem, no znam, da ćeš me baš ti razumjeti, jer i ti vjeruješ u čuda.

Gledam ih svakodnevno, kako mnogi od njih kopaju po gradskim kontejnerima, gledam mnoge kako ostaju bez posla i one, koji ne dobivaju plaće mjesecima. Pa mi se oči pune suzama i moja nada polako tone, zajedno sa mnom.

A ja znam da ovdje ima zaista divnih, dragih, vrijednih i odlučnih ljudi, koji se stvarno trude, kako bi nam svima bilo bolje. Pa mi je žao i zbog njih, jer za svoj silan trud, nisu dovoljno nagrađeni. Možda im baš ti, ispuniš i neke njihove, osobne želje.

Želim također da me vode i predstavljaju hrabri i pošteni ljudi, iskreni i odlučni u svojim namjerama. Oni, koji ne gledaju samo svoju korist, već koji vide svakog čovjeka, njegove brige i probleme, ljudi pravedni, puno ljudskosti i suosjećanja. Oni koji znaju, ali i žele, spasiti mene i sve moje stanovnike od potonuća.

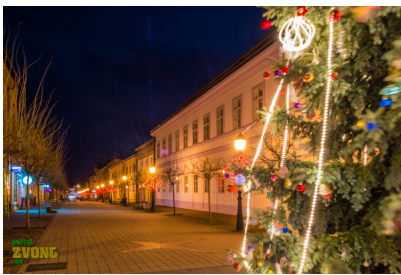
Želio bih zaista da u ljudima probudiš radost, želju i nadu. Da ih probudiš iz ravnodušnosti i depresije, pa da svi zajedno počnemo graditi, neki ljepši život. Želim vidjeti smijeh i zadovoljstvo na njihovim licima, želim se smijati i radovati s njima. Želim slušati lijepe riječi o meni, a ne da me stalno spominju kao »grad mrtvila i depresije«. Kao da su me već davno osudili na potpunu propast i katastrofu.

Znaš...grozno mi je kada to slušam.

Molim te, nemoj da još dugo čekam. Ispuni mi bar one najvažnije želje. Znam da baš nisu jednostavne i lake za ispuniti, ali baš zato to i tražim od tebe. Jer...ti donosiš čuda.

Jer... ti si ipak Djed Mraz, a Božić je vrijeme čarolije.

Ja kada gledam ovu predblagdansku čaroliju na svojim ulicama, ne obraćam previše pažnju na stotine lampica koje svijetle gradom, na ukrase i štandove na Adventskom sajmu. Mada sam si u ovo vrijeme ipak nekako ljepši. Ali ja gledam ispod te površine, ispod te utjehe sjaja na mojim ulicama. Gledam ljude koji brzo prolaze, na zadržavajući se previše vani, gledam ih kako su u svojim mislima i brigama. U razmišljanjima...kako preživjeti?

Gledam starce kako ogorčeno hodaju gradom bez puno riječi, ali i one puno mlađe, koji ne vide ovdje svoju šansu. Ne želim da polako svi odu...

I zato te molim iz najvećih dubina mog srca, sa puno nade u ostvarenje, da razmotriš moje

BJELOVARSKO PISMO ŽELJA DJEDU MRAZU

Autor Maja Geček-Jelić

Petak, 12 Prosinac 2014 14:58 - Ažurirano Petak, 12 Prosinac 2014 15:07

želj, jer sam ja tvoj vjerni obožavatelj oduvijek.

I s radošću i velikim nestrpljenjem, brojim dane do tvog dolaska.

Nadam se najboljem, pouzdajem se u tebe i tvoju moć. Možda se na trenutak i vidimo, kada ćeš u pratnji svojih sobova, proletjeti svojim čarobnim sanjkama u božićnoj noći, bjelovarskim nebom. Možda mi na trenutak pokloniš božićnu čaroliju. Kao i svim mojim, malim i velikim stanovnicima.

I naravno, tebi također želim mnogo zdravlja, kako bi nas uveseljavao još mnogo godina, radosti, ljubavi i sve ono, što si ti želiš. Budi mi dobro.

U svoje i u ime svih Bjelovarčana, šaljem ti puno toplih pozdrava.

Voli te tvoj vjerni;

Bjelovar

P.S.

Samo još jedna sitnica. Molim te, da bar na koji dan padne snijeg, pa da se ponovo, bar na neko vrijeme osjetim predivnim i čarobnim. Tada će se ponovo čuti, ona divna vriska i žamor bjelovarske djece.

A to je nešto, što je jednostavno... neprocjenjivo.

BJELOVARSKO PISMO ŽELJA DJEDU MRAZU

Autor Maja Geček-Jelić

Petak, 12 Prosinac 2014 14:58 - Ažurirano Petak, 12 Prosinac 2014 15:07
